

Γράφει ο **Πάνος Παπανικολάου***

- Με λυσσαλέο τρόπο αντιμετωπίστηκε από την ηγεσία της ΔΗΠΑΚ - ΠΑΜΕ το αίτημα των γιατρών του Νοσοκομείου Νίκαιας να προκαταβληθεί μέρος των δεδουλευμένων εφημεριών από το ταμείο του νοσοκομείου. Δώσανε και πήρανε οι χαρακτηρισμοί για την Α.Ρ.Σ.Ι. ("επικίνδυνη", "κατάπτυστη" κλπ) στις ανακοινώσεις της ΔΗΠΑΚ ([εδώ](#)) αφού πρώτα πήρε το ... "πράσινο φως" και από την συνδικαλιστική ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, όπως ομολόγησε ο ίδιος ο εκπρόσωπος της ΔΗΠΑΚ στη συνεδρίαση του ΔΣ της ΕΙΝΑΠ. "Είναι ΙΕΡΟ το ταμείο του νοσοκομείου" δήλωσε ο εκπρόσωπος της ΔΗΠΑΚ - ΠΑΜΕ στην ίδια συνεδρίαση. Η συμφωνία των συνδικαλιστικών ηγεσιών ΣΥΡΙΖΑ - ΚΚΕ πάνω σ αυτό το θέμα επιβεβαιώνεται και από την ηγεσία της συνδικαλιστικής παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ, που με κείμενο του προέδρου της ΟΕΝΓΕ επίσης "κατακεραυνώνει" αυτό το "ανίερο" αίτημα ([εδώ](#)), χρησιμοποιώντας κι αυτός τον χαρακτηρισμό "επικίνδυνο" όπως ακριβώς και η ΔΗΠΑΚ - ΠΑΜΕ.

- Με λυσσαλέο τρόπο αντιμετωπίστηκε από την διοικητική ιεραρχία του νοσοκομείου η συλλογική δυναμική παρέμβαση των αγωνιζόμενων γιατρών μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης να ΚΛΕΙΣΟΥΝ τα γκισέ όπου οι ασθενείς πληρώνουν χαράτσια (5ευρα και εξετάσεις), καθώς και να ΣΚΙΣΟΥΝ τις "υπεύθυνες δηλώσεις" που αναγκάζονται να υπογράφουν οι ανασφάλιστοι ώστε το χρέος προς το "ιερό ταμείο" του νοσοκομείου να μεταβιβάζεται στην εφορία ως χρέος προς το δημόσιο και να οδηγεί σε ΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ και ΚΑΤΑΣΧΕΣΕΙΣ ΣΠΙΤΙΩΝ απλών ανθρώπων. "Είναι ΙΕΡΟ το ταμείο του νοσοκομείου", κραύγαζαν και οι γραφειοκράτες των διοικητικών υπηρεσιών, και ήθελαν να ΑΣΚΗΣΟΥΝ ΔΙΩΞΕΙΣ ενάντια στους αγωνιζόμενους γιατρούς.

Είναι σαφές φυσικά πως η αντίληψη περί "ιερότητας" των ταμειακών διαθεσίμων των νοσοκομείων και οι επιθέσεις ενάντια στην Α.Ρ.Σ.Ι. και στους αγωνιζόμενους γιατρούς από κράτος, συνδικαλιστική ηγεσία ΣΥΡΙΖΑ και συνδικαλιστική ηγεσία ΚΚΕ κάθε άλλο παρά έχουν κοινή αφετηρία.

- Ο γραφειοκρατικός διοικητικός μηχανισμός απλά εφαρμόζει το μνημονιακό πλαίσιο του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ. Η λειτουργία του νοσοκομείου γίνεται με ιδιωτικοοικονομικούς όρους. Στο ταμείο "μπαίνουν" τα νοσήλια που πληρώνει στο νοσοκομείο ο ΕΟΠΥΥ, η κρατική επιχορήγηση για τις λειτουργικές δαπάνες και τα "χαράτσια" από τις τσέπες των ασθενών. Όταν - και αν - "ανακάμψει" ο ΕΟΠΥΥ αφού πρώτα έρθει η πολυπόθητη καπιταλιστική ανάπτυξη, θα καταργηθεί πλήρως η κρατική επιχορήγηση. Αν αργήσει να ανακάμψει, δεν πειράζει. Η κρατική επιχορήγηση ούτως ή άλλως θα καταργηθεί, και το "μάρμαρο" θα το πληρώσουν οι ασθενείς με περισσότερα χαράτσια. Απ το ταμείο "βγαίνουν" τα έξοδα για τις λειτουργικές ανάγκες και μέρος της μισθοδοσίας (εδώ και χρόνια οι πρόσθετες-υπεράριθμες εφημερίες και οι αμοιβές του επικουρικού προσωπικού). Μάλιστα, προβλέπεται να "βγαίνει" από κει σε επόμενο στάδιο ΟΛΟΚΛΗΡΗ η μισθοδοσία. Το μνημονιακό αυτό ιδιωτικοοικονομικό πλαίσιο μέχρι τώρα ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΘΕΙ από την νέα πολιτική ηγεσία : ο κ. Κουρουμπλής δήλωσε πρόσφατα πως το θεσμικό πλαίσιο (νόμος περί ΕΣΑΝ Α.Ε. κλπ) είναι "καλό" και πως "θα το κρατήσει και θα το εφαρμόσει σωστά". Γερμανικό μοντέλο, πλήρως ανταποδοτικό νοσοκομείο, ψεκάστε - σκουπίστε - τελειώσατε.

- Η συνδικαλιστική ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, προβάλλοντας το πρόσχημα της ανεπάρκειας ρευστού στα ταμεία των επαρχιακών νοσοκομείων, προφανώς έχει κι άλλα πράγματα στο πίσω μέρος του μυαλού της για να

εναρμονιστεί με την ΔΗΠΑΚ στην “κατακεραύνωση” του αιτήματος. Η “ιερότητα” του ταμείου μάλλον προκύπτει και από την λογική “να βοηθήσουμε την κυβέρνηση να ξεφύγει από τους εκβιασμούς των δανειστών και να σώσει την χώρα”, γι αυτό να της δώσουμε λίγο ... αέρα να βάλει χεράκι στα ταμειακά διαθέσιμα νοσοκομείων, περιφερειών, ασφαλιστικών οργανισμών κλπ, ώστε να αποπληρώσει τις δόσεις προς το ΔΝΤ και προς την Γκόλντμαν Σακς και να αποφευχθεί η “χρεωκοπία” ΜΕΧΡΙ να γίνει νέα συμφωνία για το χρέος, ΜΕΧΡΙ να αλλάξει το “ευρωπαϊκό περιβάλλον”, ΜΕΧΡΙ να αλλάξουν οι γεωπολιτικοί συσχετισμοί κλπ...

- Η συνδικαλιστική ηγεσία του ΚΚΕ αδυνατεί να ξεφύγει από το παλιό ρεφορμιστικό σοσιαλδημοκρατικό σχήμα, το οποίο ήταν ανέκαθεν ΛΑΘΟΣ, και το οποίο στις σημερινές συνθήκες αδυσώπητης καπιταλιστικής κρίσης ούτως ή άλλως καταρρέει από μόνο του. Το σχήμα δηλαδή που λέει : “η εργατική τάξη και ο λαός πρέπει να σώσουν τους ασφαλιστικούς οργανισμούς από τους κακούς καπιταλιστές, ώστε οι ασφαλιστικοί οργανισμοί να μπορούν να χρηματοδοτούν τα ταμεία των νοσοκομείων, ώστε να μπορεί από τα ταμεία των νοσοκομείων να πληρώνονται οι λειτουργικές δαπάνες και να έχει ο λαός δωρεάν περίθαλψη”. Η “ΙΕΡΟΤΗΤΑ του ταμείου” δηλαδή σύμφωνα με την συλλογιστική αυτή προκύπτει από τον ρόλο του ταμείου του νοσοκομείου ΣΑΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΚΡΙΚΟ ανάμεσα στους πόρους του ασφαλιστικού οργανισμού και στην παροχή δωρεάν περίθαλψης απ το νοσοκομείο. Φυσικά, σύμφωνα με την συλλογιστική αυτή, θεωρείται απαράδεκτο το “χαράτσωμα” των ασθενών, γι αυτό οι συναγωνιστές του ΚΚΕ είναι μαζί μας στις δράσεις κλεισίματος των γκισέ για να μην πληρώνει ο κόσμος.

Γιατί η συλλογιστική αυτή, ήταν ανέκαθεν ΛΑΘΟΣ και ειδικά σήμερα είναι εξαιρετικά προβληματική ; Απλούστατα γιατί ήταν ανέκαθεν ΛΑΘΟΣ το ρεφορμιστικό σχήμα του “ασφαλιστικοκεντρικού” δημόσιου συστήματος περίθαλψης, το οποίο στον ένα ή στον άλλο βαθμό, με επιμέρους διαφοροποιήσεις, το συμμαρίζονται οι ηγεσίες διάφορων πολιτικών ρευμάτων (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα, δυνάμεις προερχόμενες απ το ΠΑΣΟΚ, κλπ)

- Σε προηγούμενες συνθήκες, αυτές της καπιταλιστικής ανάπτυξης, οδήγησε σε ένα ανεπανάληπτο ΟΡΓΙΟ ΛΕΗΛΑΣΙΑΣ των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζόμενων από τις πολυεθνικές του φάρμακου και ιατρικής τεχνολογίας με σκανδαλώδεις υπερτιμολογήσεις κλπ. Και αυτό το όργιο λεηλασίας επιτεύχθηκε ΑΚΡΙΒΩΣ με την διαμεσολάβηση του συστήματος προμηθειών και των “ιερών ταμείων” των νοσοκομείων. Επίσης έχει αυτή η συλλογιστική ΣΥΜΦΥΤΗ την αντίληψη περί “ανταποδοτικότητας” των κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών, που είχε οδηγήσει σε ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ στην παρεχόμενη περίθαλψη. Σημαντικότερη απ αυτές φυσικά η διάκριση ασφαλισμένου - ανασφάλιστου, αλλά καθιερώθηκαν και άλλες σημαντικές διακρίσεις : “καλό” ασφαλιστικό ταμείο = περισσότερες “παροχές” περίθαλψης κλπ. Σε αυτές τις διακρίσεις βασίστηκε τις δεκαετίες του 90 και του 2000 κατά μεγάλο μέρος η διαφημιστική προπαγάνδα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών.

- Σήμερα, σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και τεράστιας επίθεσης ενάντια στα λαϊκά δικαιώματα από το μαύρο μέτωπο κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ, αυτό το σκουριασμένο σοσιαλδημοκρατικό ρεφορμιστικό σχήμα δεν είναι απλά ΛΑΘΟΣ, αλλά ΚΛΩΤΣΟΣΚΟΥΦΙ για τις καθεστωτικές δυνάμεις. Βρήκαν έτοιμους τεράστιους πόρους στους ασφαλιστικούς οργανισμούς, συσσωρευμένους από τον ΙΔΡΩΤΑ και το ΑΙΜΑ εκατομμυρίων εργαζομένων, για να τους ΚΑΤΑΛΗΣΤΕΨΟΥΝ με τα “δομημένα ομόλογα” και κυρίως με το PSI. Βρήκαν έδαφος να βασιστούν στις παραδοχές περί “ανταποδοτικότητας” και “βιωσιμότητας” των ασφαλιστικών οργανισμών για να αυξήσουν τις εργατικές εισφορές και να περικόψουν τις συντάξεις και τις παροχές περίθαλψης. Βρήκαν έδαφος να βασιστούν στις παραδοχές περί “ιερότητας” των ταμειακών διαθέσιμων των νοσοκομείων για να επιβάλλουν πρόσθετα χαράτσια στους ασθενείς (5ευρα, απογευματινά ιατρεία κλπ) ώστε να “αυγατίζουν” τα ταμειακά αυτά διαθέσιμα με δεδομένη την χρεωκοπία του ΕΟΠΥΥ και την δραματική μείωση της κρατικής επιχορήγησης. Το νεοσυντηρητικό δόγμα του ιδιωτικοοικονομικού, ανταποδοτικού νοσοκομείου ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ από το ρεφορμιστικό σοσιαλδημοκρατικό δόγμα του ανταποδοτικού ασφαλιστικού συστήματος με το “ταμείο” του νοσοκομείου κρίκο - διαμεσολαβητή στην

παρεχόμενη περίθαλψη, και αναπτύσσεται σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και μνημονίων.

Η αντισυστημική αντικαπιταλιστική αριστερά κάνει (ή πρέπει να κάνει) μια αντίστροφη ιεράρχηση στην αντιμετώπιση του θέματος, από σκοπιά εργατικής πολιτικής.

Εμείς δεν ζητάμε “περισσότερες παροχές”. Για μας δεν είναι “ποσοτικό” το θέμα. Εμείς απαιτούμε ΠΛΗΡΗ, ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΗ, ΔΩΡΕΑΝ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ για όλον τον πληθυσμό χωρίς καμία απολύτως διάκριση. Άρα απαιτούμε πλήρη κατάργηση στην πράξη της διάκρισης ασφαλισμένου – ανασφάλιστου, και κάθε άλλη διάκριση που προκύπτει από το παλιό ρεφορμιστικό – σοσιαλδημοκρατικό σχήμα που αναφέραμε προηγουμένως.

Εμείς δεν ζητάμε “μεγαλύτερη κρατική επιχορήγηση” στα νοσοκομεία ως “αντίβαρο” στην οικονομική δυσπραγία των ασφαλιστικών οργανισμών. Και πάλι για μας δεν είναι ποσοτικό το θέμα. Εμείς απαιτούμε ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ μέσω της γενικής φορολογίας, με τέτοιον τρόπο ώστε οι πλούσιοι να πληρώνουν για την περίθαλψη των φτωχών, όχι οι ασφαλισμένοι να πληρώνουν για την περίθαλψη άλλων ασφαλισμένων. Άρα απαιτούμε να καταργηθούν οι ασφαλιστικές εισφορές περίθαλψης που αποτέλεσαν μοχλό καταλήστευσης υπέρ των πολυεθνικών φαρμάκου – ιατρικών υλικών σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης και αποτελούν πρόσθετο χάρτσι υπέρ των δανειστών χωρίς αντίκρουσμα στην παρεχόμενη περίθαλψη σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης και μνημονίων. Οι ασφαλιστικοί οργανισμοί να έχουν να κάνουν μόνο με τις συντάξεις (αν πρέπει να κάνουν και μ αυτές ...), και όχι με την περίθαλψη.

Εμείς δεν θεωρούμε τα ταμεία των νοσοκομείων “ιερά”. Τα θεωρούμε συστημικούς οικονομικούς θεσμούς και εργαλεία υλοποίησης της αντιλαϊκής πολιτικής. Όχι μόνο δεν τα “περιφρουρούμε”, αλλά απαιτούμε να καταργηθούν ως τέτοια. Αγωνιζόμαστε για να ένα νέο, ΠΛΗΡΩΣ ΚΡΑΤΙΚΟΚΕΝΤΡΙΚΟ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΔΗΜΟΣΙΟ ΚΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗΣ. Είναι σαφές πως τα νοσοκομεία του νέου αυτού συστήματος δεν έχουν “ταμεία” με την σημερινή έννοια. Όλοι οι μισθοί και οι υπερωρίες πληρώνονται από κωδικούς του κεντρικού κρατικού προϋπολογισμού. Όλες οι προμήθειες φαρμάκων, υλικών κλπ γίνονται από κεντρικές φαρμακαποθήκες ανά πόλη ή υγειονομική περιφέρεια. Κανένα “χάρτσι” δεν εισπράττεται από αθενείς για να “γεμίζει” το ταμείο. Κανένα “νοσήλειο” από ασφαλιστικό οργανισμό δεν “εισέρχεται” στο ταμείο για να αγοράζει ΤΟ ΚΑΘΕ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ με ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΣ υλικά, συσκευές, υπηρεσίες κλπ και να συνεχίζεται το όργιο λαμογιάς και καταλήστευσης. Οι προμήθειες επίσης κεντριοποιούνται, όπως και η χρηματοδότηση.

Εμείς, με άλλα λόγια, έχουμε συνειδητοποιήσει την αντίφαση του σύγχρονου ολοκληρωτικού καπιταλισμού και δεν θέλουμε να την “αμβλύνουμε”, αλλά να την οδηγήσουμε στο έπακρο ώστε να λυθεί με επαναστατικό τρόπο. Από την δεκαετία του 90 κιόλας έχει γίνει εμφανές πως ο σύγχρονος, ολοκληρωτικός καπιταλισμός όσον αφορά την περίθαλψη έχει μια ενδογενή αντίφαση την οποία δεν μπορεί να λύσει. Από την μια καταργεί το μεταπολεμικό μοντέλο “αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης” και “επιδιόρθωσης του χρήσιμου εργαζόμενου”, αφού για γνωστούς λόγους δεν το χρειάζεται πλέον. Από την άλλη η ραγδαία επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος οδηγεί στην “αντικειμενικοποίηση” της διάγνωσης και της περίθαλψης δημιουργώντας καπιταλιστική παραγωγή διαγνωστικών και θεραπευτικών μέσων που περιέχουν τεράστια συσσωρευμένη υπεραξία και αποδίδουν υπερκέρδη εφόσον “καταναλώνονται”. Για να πραγματοποιηθεί όμως ο σχετικός τζίρος, δεν αρκούν οι ιδιωτικοί πόροι που αφορούν την μειοψηφία του πληθυσμού, χρειάζονται μεγάλοι κρατικοί ή κοινωνικοασφαλιστικοί πόροι. Η αντίφαση αυτή δημιουργεί ένα “αυτόνομο” κρισιακό στοιχείο στις ανεπτυγμένες χώρες. Γι αυτό έμειναν ανολοκλήρωτες οι νεοσυντηρητικές παρεμβάσεις στα συστήματα περίθαλψης των χωρών της ΕΕ (Βρετανία – NHS), από κει πηγάζει και η χρόνια διαμάχη δημοκρατικών – ρεπουμπλικάνων στις ΗΠΑ για το Obamacare, αφού η πολιτική Ομπάμα εξυπηρετεί το κεφάλαιο των φαρμάκων – ιατρικής τεχνολογίας που διψά για κρατικούς πόρους και ασφυκτιά στους περιορισμούς του κατεξοχήν ιδιωτικοασφαλιστικού αμερικάνικου συστήματος. Στις συνθήκες της σημερινής καπιταλιστικής κρίσης, η αντίφαση αυτή

οξύνεται παραπέρα. Η επαναστατική αντικαπιταλιστική αριστερά πρέπει να την οδηγήσει στο έπακρο. Να αποτινάξει την σοσιαλδημοκρατική ρεφορμιστική σαβούρα αντιλήψεων (π.χ. την καθιερωμένη ανάλυση που παραδοσιακά ασπάζονται οι ηγεσίες ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ : “να σώσουμε τα ασφαλιστικά ταμεία για να χρηματοδοτούν τον ΕΟΠΥΥ για να χρηματοδοτεί αυτός την δημόσια περίθαλψη για να μπορεί αυτή να αγοράζει διαγνωστικά και θεραπευτικά μέσα από τις πολυεθνικές και να τα προσφέρει δωρεάν στον πληθυσμό”, με άλλα λόγια να συνεχίσουμε την αυταπάτη άμβλυνσης αυτής της αντίφασης με ουτοπικούς για το σήμερα νεοκεϋνσιακούς όρους). Αντίθετα, εμείς πρέπει με την παρέμβασή μας να οδηγήσουμε την όξυνση της αντίφασης στο έπακρο, για να λυθεί με επαναστατικό τρόπο. Από την μια να προβάλουμε την διεκδίκηση όχι για “περισσότερες παροχές”, αλλά για πλήρη ισότιμη πρόσβαση όλου του πληθυσμού σε όλα τα σύγχρονα διαγνωστικά και θεραπευτικά μέσα με πλήρη κατάργηση της διάκρισης ασφαλισμένου – ανασφάλιστου και αποκλειστική κάλυψη της δαπάνης μόνο από τον κρατικό προϋπολογισμό. Από την άλλη, να προβάλουμε άμεσα αιτήματα ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στην παραγωγή διαγνωστικών θεραπευτικών μέσων. Π.χ. ώριμα αιτήματα είναι η απαλλοτρίωση της πατέντας φαρμακευτικών σκευασμάτων, καθώς και η απαλλοτρίωση παραγωγικών δομών όπως το εργοστάσιο της Alaris ο ιδιοκτήτης της οποίας αποδεδειγμένα άλλωστε ήδη οφείλει εκατοντάδες εκ στο Ελληνικό δημόσιο. Εκτός από τις αντικειμενικές συνθήκες υπάρχουν πλέον και οι υποκειμενικές συνθήκες για μια τέτοια παρέμβαση. Οι χιλιάδες των νέων υγειονομικών που κατανοούν πως χωρίς ΡΗΞΗ και ΑΝΑΤΡΟΠΗ του πλαισίου χρέους – ευρώ – ΕΕ – καπιταλισμού δεν πρόκειται να βρουν ΠΟΤΕ αξιοπρεπή δουλειά στον τόπο τους, και τα εκατομύρια των ανασφάλιστων που χωρίς αυτούς τους όρους δεν θα έχουν ΠΟΤΕ πρόσβαση σε αξιοπρεπή περίθαλψη. Η επαναστατική αριστερά σε αυτόν τον κόσμο πρέπει να “κολυπήσει το λημέρι” για να προβάλει την άμεση αναγκαιότητα του ΑΛΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ρήξης με το ασφυκτικό πλαίσιο χρέους – ευρώ – ΕΕ – ολοκληρωτικού καπιταλισμού.

Κατά συνέπεια, σήμερα θεωρούμε ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟ ΙΔΙΟ ΠΡΑΓΜΑ και τα κονδύλια – κωδικούς μισθοδοσίας, και τα κονδύλια – κωδικούς προμηθειών, και τα ταμειακά διαθέσιμα του κάθε νοσοκομείου. Άλλωστε, απ το 2011 με την μνημονιακή πολιτική ούτως ή άλλως δεν υπάρχουν “στεγανά” : απ το ταμείο του νοσοκομείου ήδη πληρώνεται μέρος της μισθοδοσίας, οι πρόσθετες – υπεράριθμες εφημερίες μέσω ΥΠΕ, οι αμοιβές του επικουρικού προσωπικού και οι αμοιβές των εργολαβικών εργαζόμενων. Δεν θεωρούμε τίποτα “ιερό” από τα παραπάνω, κονδύλια – κωδικούς – ταμειακά διαθέσιμα. Είναι όλα οικονομικοί θεσμοί – εργαλεία του κράτους για την εφαρμογή της πολιτικής του, ως σήμερα αντιλαϊκής και μνημονιακής. Σε κάθε ευκαιρία, αγωνιζόμαστε το κάθε ένα ευρώ από τους πόρους αυτούς να δίνεται υπέρ των ασθενών και των εργαζόμενων υγειονομικών – π.χ. για να προκαταβάλλονται οφειλόμενα δεδουλευμένα- και όχι να ΚΑΤΑΛΗΣΤΕΥΕΤΑΙ υπέρ των δανειστών μέσω Τράπεζας της Ελλάδος ή υπέρ των μεγαλοπρομηθευτών μέσω της έωλης σημερινής διαδικασίας προμηθειών.

Η αποτίναξη της ρεφορμιστικής σοσιαλδημοκρατικής σαβούρας αντιλήψεων είναι ζωτικής σημασίας για το υγειονομικό κίνημα και ευρύτερα για το λαϊκό κίνημα όσον αφορά τα αιτήματα, τις μορφές πάλης, τις διαδικασίες και τα όργανα. Η απόσπαση συγκεκριμένων κατακτήσεων (τέτοιος άμεσος στόχος ήταν η προκαταβολή δεδουλευμένων από τα ταμεία που την αρνήθηκε η κυβέρνηση) έχει για μας τεράστια σημασία.

Ένα κίνημα για να μπορεί να επιδρά στις συνειδήσεις πρέπει κατ αρχήν να ξεσπάσει και να έχει προωθητικούς πολιτικούς στόχους. Για να είναι αυτή η εγγραφή στις συνειδήσεις βαθειά και αξιόλογη, πρέπει αυτό το κίνημα να μην μένει στην “διαμαρτυρία”, αλλά να ΣΥΓΚΡΟΥΣΤΕΙ με τους κρατικούς μηχανισμούς. Η επίτευξη συγκεκριμένων πρακτικών κατακτήσεων είναι ουσιαστική σε κάθε βήμα – για να είναι η εγγραφή στις συνειδήσεις ΑΝΕΞΙΤΗΛΗ, αυτό το κίνημα πρέπει να ΝΙΚΗΣΕΙ.

*Μέλος ΔΣ ΕΙΝΑΠ και ΠΙΣ